

□ Начало Карта на сайтаКонтакти МИНИСТЕРСТВО Министър Кабинет Главен Секретар Структура Второстепенни разпоредители с бюджет Държавни предприятия История Кариери Декларации по ЗПКОНПИ ПОЛИТИКИ Труд Заетост Пенсии Работа в чужбина Деца и семейства Социално включване Социално подпомагане Социални услуги Хора с увреждания Демографска политика Равни възможности Международна дейност Обществени обсъждания ДОКУМЕНТИ Закони Наредби Правилници Постановления Решения Класификации Проекти на нормативни актове Стратегии Стратегическо планиране Ежегодни цели на МТСП по член 33а от Закона за администрацията Програмен бюджет на МТСП и отчети Отчети на Сметната палата СЕБРА Държавни предприятия Други АДМИНИСТРАТИВНО ОБСЛУЖВАНЕ ПРОФИЛ НА КУПУВАЧА Процедури след 01 април 2015 г. Процедури от 1 октомври 2014 г. – 01 април 2015 г. ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ Въпроси и отговори Често задавани въпроси Митове и факти ПРЕСЦЕНТЪР БЛОГ Архив от дата: . Позиция на Министерството на труда и социалната политика Министерството на труда и социалната политика възразява срещу твърденията в социалните мрежи за „неправомерно отнемане на деца“. В тази връзка изразяваме следната позиция: □ Отнемането на деца от техните родители никога не е било и няма да бъде цел на националните политики и законодателство. Съгласно Конституцията на Република България отглеждането и възпитанието на децата е право и задължение на техните родители и се подпомага от държавата. □ Настаняването на дете извън семейството може да стане само при наличие на основания, определени в Закона за закрила на детето, които не се променят от 10 години. Предприемането на такава мярка за закрила винаги подлежи на съдебен контрол. Редът за настаняване на деца извън семейството също е описан в този закон и действа от 2006 г. Последните промени в Закона за закрила на детето не променят този ред, а само премахват възможността за настаняване в специализирани институции, тъй като до 2021 г. всички домове за деца, лишени от родителска грижа и домове за медико-социални грижи за деца ще бъдат закрити. □ Извеждането на дете от биологичното семейство е крайна временна мярка за закрила, която се базира на прецизно проучване и оценка на конкретния сигнал за дете в риск и се потвърждава със съдебно решение. Такова решение се прилага за много крайни случаи на насилие, negliжиране и нарушаване на интереса на детето (склоняване към проституция, просия). Социалните работници и полицията извежда деца само ако животът и здравето на детето са застрашени. Това е принципът в закона, който социалните работници са длъжни да спазват. □ Хората, които помагат на децата в риск или сигнализират за дете в рисковата ситуация, което се нуждае от закрила, не са доносници. От 2003 г. в Закона за закрила на детето е регламентирано, че лице, на което стане известно, че дете се нуждае от закрила, е длъжно незабавно да уведоми компетентните органи. Същото задължение има и всяко лице, на което това е станало известно във връзка с упражняваната от него професия или дейност, дори и ако то е обвързано с професионална тайна. Това задължение съществува от 16 г. и не е въведено с последните промени в закона. Сигналите обаче не са достатъчни за прилагане на мерки за закрила, а се проверяват за тяхната достоверност и основателност. Не се разглеждат анонимни сигнали, освен в случаите на насилие над дете. EN ISO 9001:2015 "Административно обслужване на физически и юридически лица" ПОЛИТИКА ЗА ПОВЕРИТЕЛНОСТ НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ © 2014 Официална страница на Министерството на труда и социалната политика на Република България